

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri.
Liisankatu 27, E 10

N:o 1
Tammikuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

38. vuosikerta 1933

UUDELLE VUODELLE LÄHTIESSÄ

Me ihmiset tiedämme kovin vähän ijankaikisesta elämästä taivaassa. Me emme sitä oikein tunne, emmekä siis osaa siitä kertoa. Se on salattu meiltä. Jotakin me kuitenkin siitä tiedämme, sillä raamattu kertoo meille siitä mitä ijankaikkisessa elämässä, taivaassa ei ole.

Siellä ei ole syntiä!

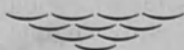
Joka kerran kun tuota ajattelen tuntee sydämeni syvää liikutusta. Rehellinen ja herkkä sielu ei varmaankaan kärsi mistään niin paljon kuin synnistä. Uskovaisen ihmisen ainoa ja varsinainen suru on suru synnin tähden. Se suru ei lopu niinkauan kun hän täällä maan päällä on. Hän saa kyllä uskoa ja omistaa täyden syntein anteeksisaamisen Jeesuksen tähden. Hän saa uskoa, että kaikki hänen syntinsä ja rikoksensa on pois pyyhityt ja unhoituksen mereen heitetyt. Mutta suru synnin tähden ei sittenkään lopu. Se kasvaa vaan suuremmaksi ja tuskallisemmaksi kuta likemmä Kristusta pääsemme. Me suremme aina sitä, että saatamme rikkoa Jumalaa vastaan ja että

meidän sydämemme on niin paha ja kiittämätön.

Ystäväni! Tulee päivä, ehkä piankin, jolloinka pääset siihen tilaan, että saat elää ilman syntiä. Se ei silloin enää voi sinua kiusata, painaa eikä ahdistaa. Henkesi ei voi silloin enää milloinkaan tulla synnin saastuttamaksi. Sinä et enää voi loukata lähimmäistäsi, etkä voi tuottaa surua Vapahtajallesi synneilläsi.

Taivaassa ei ole syntiä myöskään toisillakaan. Kaikki, joita siellä kohtaamme, ovat synnittömiä ja hyviä. Meidän on vaikeaa ajatella sellaista olotilaa. Ehkä ymmärrämme tämän helpommin, jos ajattelemme, että siellä ovat kaikki meitä ympäröivät ihmiset Jeesuksen kaltaisia: Kuinka ihanaa onkaan ajatella sellaista elämää! Ja kaikki synnin seuraukset ovat sieltä myös poissa. Siellä ei ole mitään väsymystä, ei mitään sairautta eikä kipua, ei mitään surua, ei kaipausta, ei valitusta. Viimeinenkin kyynel on siellä poispyyhitty. Pääsemmekö jo nyt alkaneen vuoden kuluessa sinne?

Hallesby.

EMILIA STRUNCK 75-VUOTIAS

Viime marraskuun 16 p:nä täytti Kuopion kuurojenkoulun ent. opettaja neiti Emilia Strunck 75 vuotta. Neiti S. tuli sijaisopettajaksi Kuopion kuurojen kouluun syksyllä v. 1876 ja on pysynyt mainitun koulun opettajana yhtämittaa 50 vuotta. Hän on siis suorittanut pitkän ja uskollisesti toimitetun päivätyön kuurojen opettajana. Varsinkin on hänen maineensa suuri puheopettajana. Hän on varmaankin etevimpiä tällä alalla. Tarmolla ja suurella taidollaan on hän saanut heikotkin oppilaat puhumaan. Nuorille kuurojen opettajaksi aikoville on hän myös antanut loistavan esimerkin puheenopettamiseen. Neiti Strunck on myös koettanut säilyttää kiinteän suhteen entisiin oppilaisiinsa. Siitä kirjoittaa eräs opettajatoveri:

»Vielä on mainittava eräs puoli neiti Strunckin toiminnassa, nim. hänen työnsä vanhojen kuuromykkäin huoltamiseksi ja auttamiseksi. Hyvin tavallista on, että he yhä käyttävät häntä puhe-torvena, kun heillä on jotakin sydämellään. Tavallista on myöskin, että kun me tulemme syystä tai toisesta tekemisiin jonkun vanhan kuuromykän kanssa ja kun meidän muistimme pettää hänen suhteensa, niin käännyimme »Emelineidin» puoleen, ja melkein aina olemme saaneet häneltä hyviä, tarpeellisia tietoja. Hän on ottanut niin läheisesti osaa kuuromykkäin elämään ja heidän taisteluunsa toimeentulonsa puolesta, että ne ovat, kuten sydämen asiat ainakin, hänelle aina selvillä.

Kun neiti Strunck täyttää nyt ikävuosiltaan vanhuksena, mutta terveydeltään ja voimiltaan vielä harvinaisen virkeänä 75 vuotta, niin meillä on syytä muistella, kuinka suuren päivätyön hän on todella tehnyt meidän työlallemme, ja kuinka paljosta mekin, kuuromykkäinopettajain nykyinen polvi, saamme olla hänelle kiitollisia.»

CECILIA SCHOULTZIN MUISTOLLE

22. XII. 1932

Helsingin kuurojen seurakunnan jouluvieraana kävi kuoleman enkeli. Jumalan lähettämänä hän tuli ja nouti pois Cecilia Schoultzin, jonka arkun ympärille hänen lähimmät sukulaisensa ja ystävänsä viime joulukuun 28 p:nä olivat kokoontuneet viimeistä palvelustaan suorittamaan Helsingin hautausmaalla.

Cecilia Schoultz on nyt siis poissa näkyvistämme. Hän pääsi taivaalliseen joululoon. Tyhjä on nyt hänen sijansa siinä pikkukodissa, jota hän niin uupumattomalla uskollisuudella kymmeniä vuosia hoiteli. Syvä kaipaus on hänen iäkkään puolisonsa ja ainoan lapsensa sydämessä. Mutta hänen arkkunsa vieressä »ei surra niinkuin surevat ne, joilla ei toivoa ole». Meillä, jälkeenjääneillä, on se ajatus hänestä, että hän oli niitä »maan hiljaisia», joitten katse on suunnattu ylöspäin ja joitten kalleimpana asiana maan päällä on pyrkiä ijankaikkiseen elämään.

Jo nuoruuden ijällä oli Jumala johdattanut hänen elämänsä tielle sellaisia ihmisiä, jotka viittoivat tietä ylöspäin, taivasta kohti. Ja hän oli ottanut vaarin näistä tienviittaajista. Eiväthän tosin ulkoapäin tulevat äänet koskaan kuuloaistin välityksellä päässeet hänen sydäntänsä koskettamaan. Mutta onhan Jumalalla omat keinonsa herättääkseen ihmisissä uskoa, toivoa ja rakkautta. Ja hänellä on keinoja sitoa ihmissieluja itseensä, vetää heitä yhteyteensä. Meillä on se tunne, että tämä vainaja oli noita Herran vetämiä, itseensä kiinnittämiä, jonka yhdisti Herraan elävä, katkeamaton side. Hän piti siitä siteestä kiinni viljelemällä Jumalan sanaa ja rukousta pikkukotinsa hiljaisuudessa. Täten saattoi hänen sisäinen elämänsä kehittyä onnelliseksi ja sisältörikkaaksi.

Nyt on hänen henkensä päässyt ijankaikkiseen kotiin. Se on vapautunut ruumiin raihnaisuudesta ja riemuitsee elävässä Jumalassa. Siellä ovat hänen kuurot korvansa avatut ja hän on saanut Herransa suusta kuulla tuon ihmeellisen »Effata» — »Aukene» sanan. Ja siellä selkenee hänelle kaikki ne monet asiat, jotka jäivät hänelle, niin kuin ne jäävät meillekin käsittämättömiksi. Siellä esim. sekin asia selkenee, että miksi Jumala niin on säätänyt, että eräitten hänen luomainsa ihmisten täytyy täällä maan päällä elää kuuroina, mykkinä, sokeina y. m. Niin, tämäkin ihmeellinen ja salaperäinen kysymys siellä saa selvityksensä. — —

Tällä vainajalla ei ollut kykyä ääneensä ilmaista ajatuksiaan, toiveitaan, ilojaan, surujaan. Kuuron puhe ei ole aina täysin ymmärrettävissä. Mutta hänen poismenonsa, kuolemansa puhuu voimakkaasti ja selvästi sekä hänen omaisilleen että meille, hänen tuttavilleen. Se sanoo meille, että on olemassa ijäisyys, johon meidän jokaisen, kenties hyvinkin pian, jo on siirtyminen. Voidaanko meistä silloin, kun meitä vainajina muistellaan, sanoa, että elomme päivinä olimme sidotut Herraan ja että elämämme oli elämää Herrassa? Voidaanko kerran sanoa meidän kylmentyneen tuhkamme ääressä: »Me emme sure niinkuin surevat ne, joilla ei toivoa ole?»

JOHTAJA A. I. SAVOLAISEN MUISTO

Johtaja A. I. Savolainen oli kauvan, yli 30 vuotta Mikkelin kuuromykkäinkoulun johtajana. Monet oppilasparvet saivat lopettaa koulunkäyntinsä hänen aikanaan. Samoin lukuisat opettajat ovat tällä pitkällä ajalla joko opettaneet tai seuranneet opetusta johtaja Savolaisen johdolla Mikkelin koulussa. Kaikilla heillä samoin kuin koulun nykyisellä opettajakunnalla on hauska muisto johtaja Aaro Iivari Savolaisesta. Ikuistaakseen tämän muiston on Mikkelin kuuromykkäinkoulu päättänyt maalauttaa johtaja Savolaisen muotokuvan pantavaksi koulun juhlasalin seinälle.

Sentähden pyydetään kaikkia johtaja Savolaisen entisiä oppilaita ja opettajatovereita osallistumaan tähän hankkeeseen ja lähettämään antimensa tässä tarkoituksessa osoitteella:

J. K. Palomaa, Mikkelin Kuuromykkäinkoulu.

Lähetetyt rahat tilitetään aikoinaan Kuuromykkäinlehdessä. Muotokuvan paljastustilaisuudesta ilmoitetaan vastaisuudessa.

LUETKO SINÄ?

Kirjallisuusviikko lokakuussa on jo ollut ja mennyt. Siitä sai allekirjoittanutkin — vanha ja homehtunut, kerrassaan pesunkestävä luku-toukka kun on — aiheen pakista hiukan rakkaista lempilapsistaan, kirjoista.

Luetko Sinä, lukijani, kysyn Sinulta tutkivin ilmein, kuin professori tentissä ylioppilaalta. Totta kai, sanot Sinä närkästyneenä. Ainahan minä Kuuromykkäin Lehden luen ja juuri nyt tätä sinun pakinan-pätkääsi, jolla on niin nenäkäs otsikko. Hyvä, sanon minä, mutta luetko Sinä kirjallisuutta?

— Allekirjoittanut, jos saisi seurata omaa mieltään, istuisi aina nenä kiinni kirjassa. Mutta onneksi ei asia ole siten ja niin muodostuu lukuhetkistä todella virkistäviä ja hauskoja retkeilyjä kirjojen avaamiin maailmoihin. Tai sanoisinko, kirjat ovat minulle akkunat, joista katselen maailmaa. Luen esim. jotain matkakirjaa ja hengessäni retkeilen kaukana Etelämerillä, Amerikan miljoonakaupungeissa tai Afrikan salaperäisissä viidakoissa, vaikka itseasiassa istunkin mukavasti sohvassa kotona, kasa tynyjä ympärilläni.

Oletko lukenut verrattoman kirjan „Tahkon mukana Jenkkien maassa“? Tahko siinä kertoo kuinka esim. Amerikan yliopistoissa urheilu on miltei tärkeämpää kuin opinnot. Ylioppilas, joka on erinomainen urheilija ja kunnolla edustaa omaa yliopistoaan kilpailuissa, voi saada va-

pautuksen opiskelumaksuista. Ja sitten Baseball, amerikkalaisten kansallispeli, jota pelataan uskomattomassa määrässä. „Baseball-kuningas“, kuuluisa Babe Ruth, on miltei kansallis-sankari. Lue se kirja, ellet ole jo lukenut, se antaa Sinulle hyvän käsityksen Amerikasta, dollarimaasta ja sen oloista. Sain viime keväänä käsiini tohtori Munthen „Huvila meren rannalla“. Harvoin olen lukenut niin hyvin kirjoitettua kirjaa. Ihana teos!

Olessani 15—16 vuotias, viehättivät minua suuresti intiaanikirjat, vaikka ne ovatkin etupäässä poikia varten. Vieläkin luen mielelläni Jack Londonin reippaita kirjoja, niiden mukana tulee raikas tuulahdus Etelämeren mainingeilta tai Alaskan kylmiltä lumikentiltä.

Ja sitten Rudyard Kipligin verrattoman omalaatuiset kertomukset! Oletko lukenut hänen kertomuksensa „Kun laiva löysi itsensä“ tai „Kissa, joka kulki itseksensä“? Ne ovat oivallisia.

Kun luet Charles Lindberghin „Me, lentokoneeni ja minä“, etkö silloin halua tehdä jotain rohkeaa? Tai Martin Johnsonin „Safari“ kirjaa, etkö silloin halua itsekin lähteä seikkailemaan Afrikan viidakoihin?

Olessani alakuloisella mielellä, on tapani lukea runoja. Varsinkin Eino Leinon ja Koskenniemen runot ovat miellyttävää lukemista. Runojen parissa unohdat arkiset huolesi.

Historiaa, matkakuvauksia, suurmiesten elämänkertoja, lue niitä. Maisteri Yrjö Karilaan kirjoittamat „Suurmiesten seurassa“ y.m. kuvaukset suurmiehistä ovat mitä parhainta luettavaa. Samoin monet itekasvatuskirjat. Allekirjoittaneen lempikirjaksi on tullut Svett Mardenin „Pyri eteenpäin, menestys varma“. Jo monta vuotta olen tämän erinomaisen innostavan kirjan lukenut läpi kerta toisensa jälkeen, ja nyt se alkaa olla melko kulunut.

Kirjojen kirjaa, Raamattua, on hyvä lukea. Allekirjoittanut, olematta mikään ahdasmielinen uskova, joka vain velvollisuuden tunnosta lukee Raamattuaan, on viettänyt monta virkistävästä hetkeä tutkiessaan Pyhän Kirjan syviä viisauksia. Varsinkin Salomon Sananlaskut ja Saarnaaja sekä Syrakin kirja sisältävät parasta elämänviisautta. Monet sanovat, että Raamattu on ikävää lukemista. — Ikävää lukemista voi olla mikä vain, kun sitä pintapuolisesti ja ajattematta luetaan. On tutkittava, syvennyttävä luettavaan, ajatellen sen merkitystä. Silloin vasta lukemisesta on hyötyä ja virkistystä.

Niin, jos rupeaisin tässä luettelemaan kirjoja, ei tämä pakinani ollenkaan mahtuisi lehteen. Sanon vain Sinulle: Lue, lue siitä saat mielen virkistystä ja uusia ajatuksia. Mutta älä lue mitään vain. Valitettavasti ilmestyy paljon ala-arvoista kirjallisuutta, jonka lukemiseen käytetty aika on hukkaan heitetty. Valikoi! Sanot ehkä:

„Ei minulla ole varaa ostaa kirjoja, ne ovat kallista tavaraa“. Mutta eihän Sinun ole pakko ostaa. Voit lainata tuttaviltasi, mutta lainaksi saatua on pidettävä niinkuin toisen omaa ainakin, siististi ja huolellisesti. Allekirjoittanut on jo vuosikautia käyttänyt kaupunginkirjastoa, sieltä saa maksuttomasti kirjoja luettavakseen. Tietääkseni on jokaisessa kaupungissa kirjasto tai ainakin lukusali, joten siinä suhteessa ovat kaupunkilaiset autetut.

Kuuntele vanhan lukutoukan neuvoa ja tee kirjoista ystäviäsi! Mila.

ERAKON PÄIVÄKIRJASTA

Saatuani ensikerran tiedon kuurojen matkapapin tulosta kotipitäjäni, oli se minulle iloinen uutinen; päätökseni oli: lähden nyt tapaamaan kuuromykkiä ja näkemään kummallista puhetta, viittomakieltä.

Aamulla linja-autoa odotellessani, lähdin kävelemään maantietä. Aamuhämärässä astuessani, kuun kurkistaessa pilven lomasta, mieleeni tuli kansakoulun oppitunti: „Luonto on kuin suuri kirja, — ei yksin myrsky, joka puut repii juurineen maasta, vaan hiljainen huminakin, joka puiden latvoissa käypi, puhuu meille kaikkivaltiaasta Jumalan voimasta“. Auton tulo keskeytti minut näistä mietteistäni.

Matkan varrella tuli autoon toinenkin kuuro. Ilokseni hänkin ymmärsi välttävästi — puhekoulun käyneenä — suunliikkeistä puhetta. Saavuimme määräraikkaamme klo 7 ja kuurojen kokouksen oli määrä alkaa klo 15. Päätimme lähteä kunnalliskotiin, kun siellä tiesimme olevan erään kuuromykistämme toimessa.

Hilda olikin meitä vastassa rappusilla. Oikein Hildan silmät loisti ja posket hehkui, selittäisään johtajattarelle saaneensa vieraita. Johtajatar näytti Hiltalle heti kahvipannua ja vei meidät vierashuoneeseen. Aika näppärä „emäntä“ H. tuntui olevankin, sillä tuossa tuok'ossa höyrysi kuuma kahvi kupeissa. Sepä olikin „merkkitapaus“ saada ensikerran kohtalotoverin keittämää kahvia. Hyvältäpä se sitten maistui, ja nautintoa lisäsi vielä herkulliset leivokset.

Hildan „omaan“ huoneeseen mentäessä, joka on vinttikerroksessa, jäimme kynnykselle hieroimme silmiämme; Tottako tämä oli — vai untako näimme?, sillä edessämme oli kukin kaunistettu huone ja tämän kaiken „arvovaltainen henkilö“ oli H.

Me kuurot m. m. saimme luvan Hildan mukana viedä perunankaivajille kahvia, valmistaan heille pienen yllätyksen . . .

Kaikkein opettavaisin oli käyntimme vanhusten osastolla, jotka ovat siellä elämän iltaa

viettämässä. Heti pisti silmäämme 2 aika hauskan näköistä mummoa, jotka istuivat pöydän luona, kirja auki edessään. Heillä oli siis tavallaan — raamattutunti. Pyysimme jatka-

Mummot puhuikin sitten niin kauniisti siitä, mikä valaisee vanhusten elämän iltaa, mikä luo taisteluissa uupuneseen sydämeen rauhaa ja lepoa, sekä tekee köyhänkin sisäisen elämän rikkaaksi — — Niin, se on ijäisyystoivo! Toinen mummoista oli ihan mestari puhumaan meille kuuroille; silmille ei tuottanut yhtään vaikeutta „niellä“ sanoja mummon huulilta. „Ette ole varmaankaan ensikertaa puheissa kuurojen kanssa“, tiedustimme.

„Ee — hei, monta on ollut mutkaa matkassa, ennenkuin 83 vuotiaan taipaleen on astunut“. Mummo innostuikin sitten kertomaan hauskoja muistojaan kuuroista joiden parissa hän oli oleskellut vihreässä nuoruudessaan. Näille mummoille sopiikin; „Kun maiset ruusut riutuvat, puna poskilta poistuu ja elon ilta saapuu, on aarre jäljellä ihana, ei konsaan, vaihtuva muuttuva, se Jumalan rakkaus on!

Samalla osastolla oli eräs keski-ikäinen naishenkilö 3:men lapsen äiti. Häntä oli jo kymmenkunta vuotta vaivannut hermotäristys, joka veti pään taaksepäin ja joka jäsen vapisi. Hyvästellessämme hän purskahti itkuun, kyynelät tulivat meillekin silmiin, olisimme tahonneet sanoa Hänelle jotain hyvin kaunista. Mutta siihen me emme kyenneet, vain runoilija tulkitsi tunteemme: Herralle taakkasi heitä, Hän sen keventää!

Ystävällinen johtajatar kiirehtikin meitä päivällispöytään, että ehdimme „kokouksemme“ joten yhden mummon postikortista jäi meiltä vielä luku lukematta. — Suoraan ruokapöydästä sitten lähdimmekin. Hauska ja opettava oli käynti kunnalliskodissa! Johtajatar kohteli meitä, toveriani ja minua, mitä ystävällisimmin.

Saavuttuamme K:n kirkon sakastiin oli siellä ainoastaan Pastori, Suntio ja yksi ainoa kuuromykkä, vanhapoika. Meitä oli siis vaan 4 kuuroa. Olisipa ollut hauskaa tavata kaikki oman pitäjän kuurot koolla. Rovasti Nyberg tuli hakemaan kansakoululle. Mennessämme ajattelimme — oikein pelolla — että mitä nyt tuleman pitää. Ehkä, Rovasti N. asettaa meidät kuurot, — ei Pastoria ja Suntiota — pulpettiin, ja silmät tiukkana alkaa kuulustelun. Mutta suuri oli hämmästyksemme, kun Rovasti N. — niin, mitä Hän teki? — ohjasi meidät kahvipöytään, tarjoten maukkaat pullakahvit, sivistyneessä seurassa. Ainakin ensikertalaiselle oli kaikki uutta ja outoa. Kahvit juotua siirryimme toiseen huoneeseen. Nyt ensikerran sain nähdä puhuttavan — ihastusta ja ihmetelyä herättävällä viittomakielellä. Rovasti Nybergin laulaessa viittomakielellä, huokasin:

(Jatk. s:lle 6)

Olkoon onnellinen alkanut vuosi 1933!

Lämmittäköön Uuden Vuoden auringon säteet jokaisen sydäntä ja tuokoon onnea ja tyytyväisyyttä,
Alkanut vuosi olkoon edeltäjänsä parempi. Tätä me jokainen toisillemme toivotamme.

Alapitkä:	Olga Forsten	Keitele:	Mänttä:
Tekla Väänänen	Fridolf ja Adèle Schoultz	Olga Nuutinen	Hilda Melanen
Asikkala:	Frans Lindholm perheineen	Kerava:	Nagu:
Vilho Hevonpää	Aino Lindqvist	Edith Collin	Hulda Svabnström
Sandra Lahnalampi	Hollola:	Arthur Karlsson perheineen	Nakkila:
Enso:	Hilja, Ida Huvi ja Onni	Kokkola:	Vihtori Järvenpää
Vilho Salovaara	Lehtonen	Edith Jakobsson	Nurmijärvi:
Hamina. Pihlaja:	Herrala:	Elsa Hackzell	Uuno Mustamäki
Olga Sipilä	Emil Jokilampi	Kuopio:	Nurmo:
Haapamäki:	Hämeenlinna:	Kuopion K.m. Yhdistys	Saima ja Väinö Virtanen
Aarne Hemmola	Ilma Wiri	Elsa Marttinen	Oravainen:
Helsinki:	Alma Skytt	Anni Häkkinen	Elna Byström
Helmi ja Huugo Nyberg	Ilmari Valtonen	Aarne Holopainen	Parainen:
John Sundberg	Eva-Kaisa Nieminen	Kuusankoski:	Alma ja Joose Selkälä
Sigyn Heikel	Ida, Jukka ja Hannes Ylén	Käkisalmi:	Perniö:
Linda Aschan	Sisarukset Valtari	Ida Rehn	Elin Saarinen
Elma Ignatius	Veljekset Kaurela	Köklaks:	Peräseinäjoki:
Rurik Pitkänen perheineen	Eeva Myllylä	Edit ja Hjalmar Sandblom	Elin Ojaniemi
Oy. Surdus Ab.	Imatra:	Laihia:	Polvijärvi:
Artturi Vuorenmaa	Hulda Westling	Helmi Hakko	Heikki Koistinen
Antti Jokelainen perheineen	Ester Piponius	Mikko Eskola	Pori:
Martti Mikkolainen	Inkoo:	Lahti:	Anselm Heiniluoma perh.
Heevi Korhonen	Anni Wikström	Lahden Kuurojenyhdistys	Viktor Katajisto perheineen
Aura Eskelinen	Iisalmi:	Hanna, Paavo ja Terttu	Laina Lehtonen
Rakel Laitinen	Hanna Säisä	Laaksonen	Ina Nordlund
Eetu Saarinen	Paulina Säisä	Greta ja Kosti Remmi	Porvoo:
Ole Ahlbäck	Iitti:	Lappträsk:	Ellen Carlstedt
Sofia Andersson	Anna Puttila	Hanna ja Otto Backman	Sven Lindholm perheineen
Asser Koivunen	Kalle Urpanen	Anders Nyqvist	J. E. Raitio perheineen
Bertha Sjöberg	Joensuu:	Toivo Nordström	E. Ruonaniemi perheineen
Aina Blomqvist	Erkki Hirvonen	Laukaa:	Einar Mehtänen
Carl, Saima ja Jarl Hällberg	Tauno Kettunen	Simo Vuorimies	Arne R. Vilonen
Taimi Kumlin	Kalajoki:	Läskelä:	Axel Nyman perheineen
Anna Joutsen	Reino Ronkala	Eino Kokko	Irene Tegengren
Lilly Nylund	Kangasala:	Maalahti:	Augusta Qvarnström
Lyyli Sirviö	Matti Mikkola	Matilda Gullman	Vendla Hytönen
Leo, Marina ja L. Mikkola	Karjalohja:	Elsa ja Malakias Gullman	Anna Andersén
Väinö Pettersson	Amanda Heikkilä	Gustav Svevar	Alice Westerlund
Emil Färdig perheineen	Karkkila:	Edvard Lindroos	Ruskeala:
Börje Ahlbäck	Lilli Gustafsson		Eeva ja Juho Suoninen
Jussi Luomajoki			
Sigurd Månsson perheineen			
Laura ja Vihtori Nurmo			
Wera Koroleff			
Elvira Norstedt			

Rymättylä: Sävele Angervo Olavi Suutarla Amanda Vallinen Martta Lehtonen	Taalintehdas: Edla Sjöblom Tainionkoski: Helli Pietarinen Tammisaari: Sylvia Ernsten	Turku: Naema Helsingius Anna Nyström E. Savisaari perheineen Ida ja Juho Haapali Amanda ja Antti Ruusu- vaara	Ilo Kangasniemi Carl-Eric Martola Helny ja Frans Theslöff Vanaja: Hulda Lehto Vesilahti: Tilda Vassi
Solva: Betty ja Alfred Hallberg	Tampere: Siiri Talvia Laina ja Kauko Itäinen Elvira Hofman Aug. Helminen perheineen	Vaasa: Selma Norrholm Maria ja Nikolai Söyring Lisa ja Anders Håkans Esther Byström Anna Brännfors Fridolf Liljeqvist Elli Ruuska Alma Latvala	Virrat: Elma Maunu Aino Maunu Uuksu: Johannes Kaivolahti Övermark: Selma Granfors
Somero: Manda Rantala	Tapanila: Olga ja Valter Stadius		
Sulkava: Oskari Kämäräinen			
Suolahti: Signe Puttonen Iida Liimatainen			

(Jatk. s:ltä 4)

pääsisinköhän tästä koskaan niin pitkälle, että oppisin noin jaloa taitoa. Meidän „vanhapiokamme“ oli kanssa taitava viittaaja, oli oikein hauskaa katsella, kun Hän luki esim. 1:sen käskyn ja rukouksen. Emme olisi malttaneet lähteä poiskaan „kuurojen ystävän“ parista, vaikka auto odotti meitä ja Rovasti Nyberg vielä jatkoi matkaansa edelleen jättääkseen matkallaan aina jonkun valonsäteen, yksinäisen kuuromykän sydäntä lämmittämään. Rovasti Nybergin hyvästellessä meitä kuuroja, välähti mielessämme „kirjojen kirjasta“ sanat: „Kaikki mitä olette tehneet yhdelle näistä *pienimmistä*, sen olette tehneet minulle (Herralta)“.

Matka kului toverini ja minun iloisesti keskustellen ja erään ystävällisen kauppiaan yhteydessä keskusteluumme.

Niin, miten jokainen ystävällinen sana tai katse kuulevien taholta, kuuroille osoitettuna — ei mikään turha surkuttelu — on kuuroille paljosta. Pianhan toverini olikin poistuttava autosta; „Vaikk' erotaan, ei toistamme unohtain“.

Kotimökin lähestyessä, puristin kauppiastyöstämme kättä, ja poistuin autosta.

Mieluisan matkani vaiheet piirsin „päiväkirjaan“, jonka omistaa.

Erakko.

TURISTIMATKA

(Jatk. n:sta 9-10 -32)

Vihdoin löysin ent. koulutverini Erkki Ekvallin (rva Ebba Pesosen oppilas). Hänellä on oma pieni tupa, joka valmistui joku vuosi sitten. Erkki tekee suutarin työtä, jolla elättää itsensä. Hän on ollut ensi helmikuussa 50 vuotta samassa kotipaikassa, missä hän on syntynyt ja kasvanut. Minun kenkäni olivat tulleet huonoiksi pitkällä matkallani ja pyysin Erkkiä paikkaamaan pohjia. Hän paik-

kasi ne parin tunnin kuluessa. Maanantaina varhain aamulla lähdin yksin kotiin Urjalan, Akaan, Kalvolan ja Hattulan kautta 110 km. Matkan varrella poikkesin Iso-Raukon maataloon, missä palvelee uskollinen k.m. palvelija Hilda Sinervo. Siellä sain nukkua puolen päivää matkan vaihoista. Sitten iltapäivällä jatkoin matkaa ja lähestyessäni Iittalan asemaa huomasin, että pyöräni kummi alkoi heikontua kun ilma alkoi vuotaa pois. Ei ollut mukana pumppua. Turussa ollessani kadotin sen. Samalla aikoi kovaa ukkosilma. Salamoi ja satoi niin runsaasti. Minun täytyi matkustaa junalla Iittalasta H:linnaan. Matkaani olen tyytyväinen ja kiitollinen tästä reisusta. Kuuromykät olivat ystävällisiä käydessäni heidän luonaan ja he osoittivat minulle monella tavalla vieraanvaraisuutta ja rakkauttaan. Pyöräilymatkani oli hyvin hauska ja samaten hyväntahtoisuutta osoittivat myös ne kuulevat henkilöt, joiden kanssa jouduin tekemisiin. Varsinkin kuurojen maalaistaloissa osoitettiin minulle suurta vieraanvaraisuutta ja ystävällisyyttä.

Viime kesäkuun ensimmäisenä sunnuntaina ajoin pyörällä H:linnasta Lahteen ja takaisin 164 km matkan sekä Juhannuksen jälkeen ajoin Hausjärvelle, Riihimäelle, Loppiin, Janakkalaan ja takaisin H:linnaan 102 km matkan. Olen tänä kesänä pyöräillyt yhteensä 1,094 kilometriä. Olen nähnyt matkan varrella 28 maalaiskirkkoa, joista osa on hyvin vanhoja kivikirkkoja sekä 4 kaupunkikirkkoa. Havaitsin, että valtion hätäaputyönä on rakennettu paljon uusia maanteitä, jotka ovat suurempia ja tasaisempia. Sellai-

URHEILUOSASTO

KILPAILUKUTSU

Meillä on täten kunnia kutsua Kuuromykkäin Urheiluliittoon kuuluvia seuroja ja yksityisiä jäseniä osallistumaan

K.U.L:n vuoden 1933 hiihtomestaruuskilpailuihin,

jotka järjestämme asianomaisella luvalla Kotkassa tulevan helmikuun 25—26 päivänä. Kilpailuohjelma on seuraava:

Lauantaina 25 p. klo 15

10 km nuorten (alle 21 v.) mestaruus

10 km yleinen mestaruus

10 km ikämiesten (yli 35 v.) mestaruus

10 km seurainvälinen joukkuehiihto (3 parhaan yhteisaika otetaan huomioon)

Huom! Kaikki 10 km pituiset matkat hiihdetään samalla kertaa. Hiihtäjät lähetetään matkaan ennakoarvonnan mukaan minuutin väliajoin.

Sunnuntaina 26 p. klo 9.30

3 km naisten mestaruus

20 km yleinen mestaruus

Rata on tavallista murtomaata.

K.U.L:n mestaruusmitalit ja kunniakirjat jaetaan 3, 10 ja 20 km kilpailuissa ja joukkuekilpailussa K.U.L:n kiertopalkinto seuroille ja toimeenpanevan seuran puolesta kahden parhaan joukkueen miehistölle kunniakirjat.

Ilmoitukset osanotosta lähetettävä ennen 17 päivää helmikuuta osoitteella: Väinö Sihvola, Inkeroinen, ja on ilmoitusta ehdottomasti seurattava 15 mk joukkueelta, 10 mk mieskilpailijalta ja matkalta, ja 5 mk naiselta. Jälki-ilmoituksista peritään kaksinkertainen maksu.

Kilpailijoille varataan vapaa asunto.

50 % alennus rautatielippujen hinnoista toivotaan saatavan.

Muuta virallista kutsua ei lähetetä seuroille. Oikeus ohjelman muutoksiin pidätetään. Toivoen runsasta osanottoa, merkitsemme urheilutervehdyksin.

KYMINLAAKSON KUUROMYKKÄIN URHEILUSEURA „TÄHTI“

Väinö Sihvola.

Toimeksi saanut.

Hyvää jatkoa alkaneelle uudelle vuodelle

niin seuroille kuin yksityisillekin jäsenille entistä paremman yhteistoiminnan merkeissä kurojen ruumiillisen kuntoisuuden kohottamiseksi toivottaa

K.U.L:n LIITTOHALLITUS:

*Antti Jokelainen
Emil Mattila*

*Eino Karilas
puh.joht.*

*Martti Mikkolainen
Rurik Pitkänen
siht.*

TERVETULOA KOTKAAN!

Kuten ilmoituksista näkyy, on Kotkassa helmik. 25 ja 26 päivinä suuret hiihtokamp-pailut, jossa ottelevat ensi sijasta turkulaiset ja kuopiolaiset, jotka edellisissä kilpailuissa voittivat kumpikin kaksi kertaa kiertopalkinnon. Jännittävää on nähdä kumpi näistä voittaa kolmannen kerran kiertopalkinnon ikiomakseen. Mutta vllätyksiä voi tulla, sillä tähän kilpailuun tulee helsinkiläisiä, hämeenlinnalaisia, jyväs-kyläisiä, tampereläisiä, viipurilaisia ja kotkalaisia, ehkäpä vaasalaisiakin tekemään tenän sekä turkulaisille että kuopiolaisille. Jännittävää on myös nähdä kilpailua naisten mestaruuden omistamisesta.

Rautatiehallitukselta toivotaan saatavan 50 pros. alennus rautatielippujen hinnoista.

Ne kilpailijat sekä asianharrastajat (huvimat-kailijat), jotka aikovat matkustaa Kotkaan, olisi-vat hyvät ja ilmoittaisivat viikko ennen kilpailua, minä päivänä saapuvat Kotkaan, jotta voitaisiin asemalla vastaan ottaa ja varata heille asuntoja *alennettuun hintaan*. Eväätkin olisi mukana tuotava. Kaikki ilmoittautumiset on tehtävä os:) Väinö Sihvola, Inkeroinen.

Kyselyihin vastataan, jos postimerkki seuraa.

Huom! Kotkanpohjan huoneusto on saa-puville avoinna helmik. 25—26 p:vinä lauantaina ja sunnuntaina koko päivän.

Lauantai-iltana on ohjelmassa tervehdyspuhe, selostus Nürnbergin kuuromykkäin kisoista, vapaata keskustelua, tanssia ja leikkiä.

Sunnuntai-iltana klo 17 alkaa päättäjaisjuhla, kuten alemppaa näkyy.

K. U. L:n Mestaruushiihtokilpailujen päättäjäiset

toimeenpanee Kymnlaakson k.m. urheiluseura
Tähti Kotkassa Kotkanpohjalla (Kauppamiehen-

Jatk. s:lta 6.

set maantiesat oli raskaat ajaa, kun oli paljon hiekkaa tiellä. Vanhat, pienet, mut-kaiset tiet oli hausکمپia ajaa, kun ne olivat kovia eikä ollut hiekkaa.

Onnettomuutta ei sattunut yhtään minule ajaessani matkan loppuun.

Hannes Ylén.

* * *

J. K. Monissa kuurojen maalaistaloissa, nim. Iso-Ettalan, Ritalan, Kuutin ja Loutun taloissa on ainakin 5—7 k.m. jäsentä sekä kotiväki että työväki. Melkein kaikki he ovat käyneet Turun ja Mikkelin k.m. koulua. Huomautin isäntä Iso-Ettalaa, että löytyy monta kuuromykkää Raumalla ja sen ympäristössä. Pitäisi perus-

katu 14) laskiaissunnuntaina helmik. 26 p:nä klo 17. Ohjelmassa: Tervehdyspuhe, hauska pala Stettinin matkasta, tanssiesitys. Väliajan jälkeen palkintojen jako, 2 os. ilveilynäytelmä, loppuksi tanssia ja leikkiä. Tervetuloa!

Kaikille Kuuromykkäin urheiluseurojen toimi-henkilöille pyydetään huomauttaa Liiton uusitu-jen sääntöjen 8 §:n määräyksestä, jonka mukaan *seurojen tulee vuosittain ennen tammikuun loppua lähettää hallitukselle selostus toiminnastaan tarkoitusta varten laadittujen kaavakkeiden mukaan ja jäsenluettelonsa kulu-neelta vuodelta*. Nämä tiedot lähetetään ainoas-taan yhtenä kappaleena, kuten ennenkin. Sa-malla on syytä asianomaisille palauttaa muistiin liittoneuvoston kokouksen 27. 3. 32 tekemä päätös, että niille seuroille, jotka eivät määrä-aikana, *tammikuun kuluessa*, ole lähettäneet toimintakertomus- ja jäsenluettelokaavakkeitaan, lankeaa maksettavaksi *10 markan sakko*. Tämä täsmällisyys on senvuoksi, että liiton oma toimintakertomus tilastoineen on jätettävä tar-kastusviranomaisille entistä aikaisempaan. Pyy-dämme ystävällisesti siis kiirehtimään!

Seurojen rahastonhoitajia pyydetään edellä-mainittujen jäsenluettelokaavakkeiden mukana lähettämään liiton ei-vakinaisilta jäseniltä kerää-mänsä vuosijäsenmaksut. Kaikkien jäsenen puolesta on suoritettava liittovero. Vakinais-, perustaja- ja lahjoittajajäsenet ovat luonnolli-
sestikin siitä vapaat.

LIITTOHALLITUS.

taa heille oma yhdistys. Isäntä valitti ettei voi auttaa sillä kerran k.m. yhdistys oli Raumalla muutamia vuosia, mutta se lakkautettiin pian sekä kahvikalusto joutui erään k.m. pariskun-nan käsiin ja hävisi kokonaan.

Kun olin vieraana taiteilija Talvian huvilassa, sattui hauska yllätys kun tohtori Aaro Ritala (rouva Talvian veli) tuli Helsingistä vierailulle ja söimme päivällistä yhdessä. Me kuurot kyselimme häneltä paljon asioita, tohtori Ritala hyvin auliisti vastasi meidän kyselyihimme ja selitti meille asioita. Hän matkusti Poriin hoitamaan kesäaikana väliaikaisesti lääkärin virkaa.

Ja sitten kun olin maanv. Kuutin talossa, ilmestyi sinne seuraavana päivänä nti Anna Sallgén Kokemäeltä. Hän oli silloin Tyrvällä veljensä pastori Salokankaan tyttären häissä.

S a m a.

JYVÄSKYLÄN KUUROMYKKÄIN
YHDISTYKSEN 25-VUOTISJUHLA

Nyt on siis meidänkin, jyväskyläläisten, kuuromykkäin yhdistys täyttänyt neljänneksen vuosisataa. Pieni ja vaatimaton on ollut varmasti aikoinaan alku, mutta ainahan „hiljaa hyvä tulee” ja niinpä on tämäkin yhdistys työskennellyt vaatimattomissa ja pienissä oloissa koettaen kylvää Jyväskylän ja sen ympäristön kuuromykkäin mieliin totuuden ja keskinäisen ymmärtämyksen siementä. Onhan luonnollista, että voihan joskus sattua erimielisyyttä, mutta sittenkin varmasti on yhdistyksemme ollut jäsenilleen ilon ja virkistuksen antaja.

Lauantaina, lokakuun 29 p:nä ja sunnuntaina lokakuun 30 p:nä, juhlimmekin 25-vuotista yhdistystämme. Lauantai-iltana oli alkajaisjuhla Jyväskylän kuuromykkäinkoululla. Juhlaan oli erityisesti kutsuttu kuuromykkäin koulun opettajisto yhdistyksen vieraisiksi. Kuuromykat tahtoivat näin osoittaa kiitollisuuttaan koulun opettajille, jotka paljon ovat tukeneet kuuromykkäin pyrintöjä. Juhlasali oli kauniisti koristettu sinivalkeisin värein ja katajaköynnöksin. Aluksi kuuromykkäin kuoro viittasi kiitosvirren. Tämän jälkeen toivotti yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja rva Sulka opettajat ja koko juhlayleisön tervetulleiksi sekä kiitti opettajistoa siitä myötätunnosta, jota yhdistys on vuosien varrella saanut kokea sen taholta. Seurasi hra Lehtimäen esittämä runo „Kuuromykkä”.

Ilta kului hupaisesti seurustelussa, emäntien tarjotessa hyvää kahviaan. Lopuksi johtaja Koskinen kiitti opettajien puolesta yhdistystä ja myöskin opettajatar nti Vainio puhui toivoen, että yhdistyksen jäsenet yhä edelleenkin toimisivat yhteisvoimin. Sunnuntaina kokoonnuimme klo 12 kuuromykkäin koululle jumalanpalvelukseen. Johtaja Koskinen puhui tällöin päivän tekstin johdosta.

Kun jumalanpalvelus oli päättynyt, lähdimme kaikki yhdessä kohti kaupungin hautausmaata kunnioittamaan yhdistyksen haudan tuolle puolen siirtyneiden jäsenten ja ystävien muistoa. Useita kuuromykkäin ystäviä siellä jo lepää m.m. rovasti ja rouva Luoma, opettaja Reino sekä suutarimestari Kuukkanen. Kuuromykkäin kuoro lauloi taas.

Tämän jälkeen menimme edelleen kaikki yhdessä tervehdyskäynnille yhdistyksemme entisen monivuotisen puheenjohtajan, johtajatar nti Kahelinin luo Kivelään. Täällä rva Sulka kaikkien puolesta esitti ne kiitollisuuden tunteet, joita tunnemme entistä puheenjohtajaamme kohtaan. K.m. kuoro viittasi täällä runon „Kuva”.

Illalla klo 5 alkoi varsinainen juhla k.m. koululla. Ohjelma aloitettiin kuorolaululla. Viitattiin

virsi 350, „Herraa hyvää kiittäkää”. Virren jälkeen toivotti rva Sulka juhlavieraat tervetulleiksi. Seurasi johtaja Koskisen juhlapuhe, jota hiljaisuuden vallitessa seurasimme. Puheessaan hän kosketteli eri yhdistysten kasvattavaa vaikutusta jäseniinsä.

Kahviloman jälkeen jatkettiin juhlaa edelleen. Yhteisesti päätettiin ensin lähettää tervehdys-sähkösanoma yhdistyksen perustajalle johtaja Martti Pihkalalle, joka oli estetty juhlaan saapumasta. — Juhlivalle yhdistykselle oli saapunut useita onniteluserkkösanomia ja kirjeitä yksityisiltä kuuromykkäin ystäviltä ja sisar-yhdistyksiltä. Ne luettiin nyt. Tämän jälkeen esitti yhdistyksen sihteeri rva Kuukkanen yhdistyksen 25-vuotiskertomuksen. Erittäin onnistunutta esitystä seurasimme mielenkiinnolla. Seurasi vapaiden puheiden vuoro. Opettajatar nti Silvander esitti nti Kahelinin tervehdyksen sekä toivoi yhdistykselle edelleen siunausrikasta toiminnan jatkoa. Rva Kangas kertoi muistelmiaan yhdistyksemme perustamisajoilta, jolloin kuuromykkäin oli ollut vielä kovin vähän tälläkin paikkakunnalla. Juhla päättyi nyt kuoron lopuksi viittaamaan Maamme-lauluun.

Hra Lehtimäki lopuksi kiitti kaikkien puolesta juhlan toimihenkilöitä.

Nyt on siis juhlamme mennyt ja arkinen työ sekä aherrus on edessä. Mutta olen varma, että tämä yhdessäolomme koitui siunausrikkaaksi ja kauniiksi muistoksi, joka vielä viikkojen vierittyäkin voi lämmittää mieliä ja luoda uutta intoa ja uskallusta sydämiin, niin että yhdistyksemme toiminta suuntautuu yhä jalompia päämääriä kohtaan. Kauan, kauan sitten teroitti Johannes, Rakkauden Apostoli, oman seurakuntansa jäsenten mieliin: „Rakastakaa toisianne!” Niin, antakaamme mekin kaiken epäsovun unhottua ja eläkäämme sovussa ja rakkaudessa yhdistyksemme piirissä.

A. K—s.

Tietoja ulkomailta

Saksa. Viime syyskuussa pitivät kaikki Saksan kuurojen papit ja eräät kuurojen uskonnon opettajat yhteisen kokouksen Leipzigissä, jossa keskusteltiin kuurojen sielunhoitoa koskevista kysymyksistä. Päätettiin m.m. että pappien ja uskonnonopettajien pitää koettaa kehittää saarinoissa ja opetuksessa käytettäväksi yhtenäinen, kaunis ja kaikille samanlainen viittomakieli. Myöskin päätettiin, että kuurojen papeiksi aikovain pitää perehtyä tehtävänsä pitemmän ajan kuluessa kuin tähän asti. Kuuromykkäin papeiksi ei saisi hyväksyä henkilöitä, jotka eivät hyvin osaa käyttää sovitteja viittomia puheissaan. Myöskin lausuttiin kokouksessa se toivomus, että viittomakieltä pitäisi

ottaa käytäntöön jo koulussa jonkunverran, niin että opettajain johdolla se tulisi kauniimmaksi ja enemmän harrastettavaksi. Viittomakielen käyttö jumalanpalveluksissa on välttämätöntä kirkkoissa ja muissa suurissa huoneustoissa ja suurissa kokouksissa, joissa on läsnä paljon ihmisiä.

Ruotsi. Taas uusi vanhaikoti kuuromykille Ruotsissa! Jo monena vuonna ovat kuurojen ystävät Smålandissa koonneet varoja pystyttääkseen vanhoille, yksinäisille kuuromykille kodin, jossa heitä rakkautella ja ymmärtäväisellä hoidetaan. Nyt juuri, tänä vaikeana aikana, jolloin ei ihmisillä ole ruokaa, ei rahaa eikä työtä, saatiin niin paljon rahaa kokoon, että kuuromykkäin auttajayhdistys Smålandissa voi ostaa talon „Hovmantorp“, Rottnen järven rannalla. Kodissa hoidetaan 20 vanhusta. M illoinka, milloinkin saadaan Suomessa aikaan „ukkokoti“ kuuroille miehille? Ruotsissa on niitä jo 5.

Tietoja kotimaasta

Aistivalliskoulujen lehti, joka on Suomen kuurojen- ja sokeainkoulujen opettajain yhteinen lehti on, tämän vuoden kuluessa alkanut ilmestyä uudella nimellä: „Kuuromykkäin ja sokeainkoulu“ opettajaliiton äänenkannattaja. Lehteä toimittaa nykyään johtaja U. Kahma Kuopiosta, opettaja Oskari Hiekkalan ollessa toimitussihteerinä.

Kuolleita. Viime joulukuun 1 p:nä kuoli kodissaan Kokkolassa *Lisbeth Lidstle* 17 vuoden vanhana. Vainaja pääsi pois viime keväänä Porvoon kuurojenkoulusta ja oli oppilaana siellä erittäin herttainen ja etevä. Hänellä oli keuhkotauti, joka jo aikaisemmin oli keskeyttänyt hänen koulunkäyntinsä. Mutta hän tahtoi yhdessä luokkansa kanssa hiljaisuudessa, jossa hän mielellään luki jumalansanaa. Vainajaa jäi kaipaamaan vanhemmat sekä veli, kuurohäkin.

— Joulukuun 12 p:nä kuoli Helsingissä Lapinlahden sairaalassa ent. puuseppä *Oskar Teodor Lundberg* 54 v. vanhana. Vainaja oli helsinkiläisiä kuuroja, vaan ei ollut ottanut osaa sikäläiseen kuurojenyhdistykseen vuosikautiin.

— Joulukuun 22 p:nä kuoli Helsingissä rouva *Cecilia Schoultz*, o. s. Arpiainen, liki 67 v. vanhana. Vainaja oli käynyt Kuopion kuurojenkoulun lapsuudessaan. Suurimman osan elämästään asui hän Helsingissä, jossa hänen miehellään, kaivertaja F. Schoultzilla oli työpaikkansa. Vainaja oli uskollinen kotinsa hoitaja. Hyvin harvoin hän kävi kuurojen kokouksissa, hän viihtyi parhaiten kotinsa hiljaisuudessa, jossa hän mielellään luki jumalansanaa. Hän oli nuoruudestaan saakka harras kristitty. Hänen sisarensa, lähetyssaarnaaja *Vilhelmiina Arpiainen* oli varmaan paljon auttanut häntä uskon asioissa, niin että hän niitä ajatteli ja ymmärsi. Rouva Schoultz oli Helsingin kuuromykkien joukossa vanhimpia, joka kuurojenyhdistyksen alusta saakka kuului sen jäseniin. Hiljaista, uskollista toveria kaipaavat vanha puoliso, tytär, sekä ystäväin joukko.

Vainajan ruumis siunattiin Helsingin vanhan hautausmaan kappelissa joulukuun 28 p:nä. Tilaisuuteen oli kokoontunut paljon vainajan perheen ystäviä sekä kuuromykkiä. Haudan siunasi rov. H. Nyberg rouva Ignatiuksen tulkittessa. Hauta on kaupungin uusimmalla hautausmaalla. Haudalle laskettiin joukko kukkia m.m. kuuroilta tovereilta kuurojen yhdistykseltä sekä kirkkoneuvostolta.

Uusi haaraosasto Suomen Kuurojenliitolle. Viime marraskuun 27 p:nä oli Oulun kuurojen koululla kuurojen kokous, johon oli osanottajia kokoontunut Oulusta ja sen ympäristöltä yli parikymmentä. Kokouksessa päätettiin perustaa paikkakunnalla kuuromykkäin yhdistys.

Kokouksen avasi johtaja *Edw Lück*, joka myös valittiin kokouksen puheenjohtajaksi. Yhdistyksen johtokuntaan tulivat valituiksi: pastori Juho Karhu, herrat Sulo Tyyriaho ja Niilo Rannikko sekä rouva Anna Niskala ja op. Paakkönen, kaikki vakinaisiksi sekä herra Aukusti Nurkka ja neiti Anna Wichmann varajäseniksi. Tilintarkastajiksi valittiin joht. Lück ja op. Eelis Vilkki. Yhdistyksen nimeksi hyväksyttiin „Oulun seudun Kuuromykkäin yhdistys“. Jäsenmaksuiksi hyväksyttiin 1 mk. kuukaudessa ja kuulevilta kannattajajäseniltä 10 mk. vuodessa. Yhdistykseen ilmoittautui heti noin 20 jäsentä ja lisää on tulossa.

Uusi johtokunta kokoontui myös valitsemaan keskuudesta virkailijoita. Johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin hammasteknikko *Sulo Tyyriaho*, varapuheenjohtajaksi herra Niilo Rannikko rahastonhoitajaksi pastori Juho Karhu ja sihteeriksi op. K. Paakkönen.

Kokouksen valijalla tarjottiin teetä.

Virallisen kokouksen loputtua piti pastori Karhu puheen, jossa hän lausui ilonsa siitä, että yhdistys nyt oli saatu perustetuksi. Hän kiitti läsnäolijoita ja sanoi, että yhdistyksen tarkoituksena on osaltaan suojella meitä huonoilta ajatuksilta, mutta toiselta puolen sen tehtävänä on antaa meille hyvää ja kohottavia ajatuksia.

50 vuotta täyttää tammi-kuun 15 p:nä rouva Maria Mäkinen Forssassa. Puolet iästään siis 26 vuotta kävi rouva Mäkinen Forssa O.Y. tehtaalla ja käy edelleen siellä yhtä terveänä, reippaana ja iloisena kuulevien työtovereitten pitämänä. Uskollista tehtäviensä suorittajaa ihaillaan kunnioittaen ja varmaan Forssan k.m. ja heidän kuulevat ystävänsä muistavat rouva Mäkistä sydämmellisellä onnittelemalla.

Maria Mäkinen

Kuusijuhla Mikkelin kuuromykkäinkoulussa.

Joulukuun 19 p:nä oli Mikkelin kuuromykkäinkoulun oppilaille järjestetty onnistunut kuusijuhla. Tilaisuuteen oli saapunut myöskin kasvatuskotien emännät ja useita koulun ystäviä. Koulun juhlasali oli kaunisti koristettu m.m. joulukuusella palavine kynttilöineen. Joulujuhlan ohjelma aloitettiin virrellä 21, josta opettajat lauloivat neljä säkeistöä. Sen jälkeen piti v. t. johtaja J. K. Palomaa joulupuheen joulun merkityksestä ihmisille. Sitten opettajatar L. Hämäläinen esitti useita joululauluja opettajatar K. Granlundin säestäessä häntä harmoonilla. Pienen tauon perästä esittivät kuuromykkä tytöt tonttuiksi puettuina onnistuneesti opettajatar S. Pikkolan ohjaaman kauriin joululeikin. Hartautta herättävän kuvaelman „Pyhä yö“ esittivät useat koulun oppilaat soiton ja laulun myötäilyllä. Oppilaisiin se teki vakavan vaikutuksen. Se olikin esitettävä heille kaksi kertaa. Kuvaelman oli järjestänyt opettajatar Pikkola. Oppilas Olavi Hakonen lausui sitten puhumalla runon „Joulu“. Suuri ilo syntyi oppilaiden joukossa joulu-ukon saavuttua monine runsaine lahjoineen, joita hän apulaisineen jakoi oppilaille.

Pitemmän tauon aikana tarjottiin sekä oppilaille, että vieraille kahvit vehnäleipineen, omenoita ja karamelleja.

Illan runsas ohjelma päättyi opettajatar M. Kahvan pitämään hartaaseen kiitokseen ja rukoukseen kaikkivaltaisan puoleen, että hän ohjaisi oppilaiden elämää joululoman aikaan.

Pikkujoulua vietettiin Turun kuuromykkäinkoulun asuntolassa laitoksen pienten oppilaiden keskuudessa. Päiväsalissa loisti iloinen joulukuusi ja pitkä pöytä oli valaistu haarakynttilöillä ja koristettu kukilla. Oli juotava joulukahvit pullaukkoineen ja piparikakkuporsaineen. Ylimmillen nousi ilo, kun joulu-ukko painoi kunkin päähän

Turun kuurojenkoulun oppilaat pikkujoulua viettämässä.

komean joululakin. Siinä puvussa sopikin hyvin ruveta joulukahvia juomaan. Kylläpä se maistuihin hyvältä pienissä suissa. Pian tulla tepasteli pitkäpartainen joulupukki ja jakoi kullekin pienen lahjan. Myöskin valokuvaaja — opettaja Kosti Lehtinen oli saapunut pienten juhlaan. Vieressä olevassa kuvassa näemme iloiset oppilaat juhlahakeissaan. Välillä esittivät oppilaat leikkejään ja nauttivat karamelleista, joita joulutonttu tarjoili heille. — Lopuksi kiittivät johtaja ja oppilaat asuntolanjohtajarta, kokelaita, hoitajattaria, emännöitsijää ja talousapulaisia asuntolan lapsille toimitetusta ilosta, mikä varmaan monellekin oli ensimmäinen heidän elämässään.

Samoin vietti pikkujoulujuhlaa Turun kuuromykkäinkoulun oppilaiden toveriyhdistys I:nä adventtisunnuntaina. Juhla alkoi kello 5 ip. Ohjelmassa oli virsi, puhe, runo, kertomuksia, satuja ja leikkiä. Ohjelman suoritukseen ottivat osaa ylimpien luokkien oppilaat Tuulikki Hyytiäinen, Helga Ripattila, Helmi Rauskanen, Olavi Latva ja Osmo Laine. Tilaisuuteen oli myös ilmestynyt Toverilehti, jonka kansikuvan samoin kuin ohjelmankin oli maallannut oppilas Kauko Vanhanen. „Joulupukki” esiintyi Helmi Rauskanen, jokaen runsaalla mitalla pieniä joulupaketteja. Väliajalla juotiin teetä ja syötiin isoja pullia sievän ja kirkkaasti valaisevan kuusen ääressä. Karamellitarjoilun jälkeen näytettiin vielä useita osia opettavaisia sekä hauskoja ja huvittavia elokuvia. — Lopuksi koulun johtaja puhui oppilaille tällaisten hauskojen ja iloisten hetkien merkityksestä, joiden ohella kuitenkin pitää muistaa tärkeämpiä ja vakavampiakin asioita, kehoittaen samalla kaikkia ajattelemaan ja valmistamaan itseänsä oikealla tavalla vastaanottamaan sitä suurta juhlaa, joka nyt jälleen on tulossa.

Lahden k.m. yhdistys vietti joulujuhlaa vaihtelevalla ohjelmalla tammikuun 1 p:nä Lahden lyseolla. Ohjelman ensi alkuun esiintyi puheenjohtaja Hra Remmi, joka lyhyellä tervehdyspuheella lausui Rovasti Nybergin ja kaikki läsnäolijat tervetulleiksi Lahden ja lähiympäristön kuurojen yhteiseen joulujuhlaan. Sitten sai Rovasti Nyberg kunnian astua puhujapaikalle. Hän aloitti ohjelman rukouksella, ilmaisten puheessaan ilonsa siitä että oli taas tullut Lahden pikkukaupunkiin, pitäen sitten ylentävän ja vertauksellisen puheen, minkä hän tulkitsi sekä viittomalla että puheen. Ja hänen puhettaan seurattiin tarkoin silmin sillä kuurot harvoin näkevät papin Lahden K.m. yhdistyksessä. Sitten luki herra Mäkelä kertomuksen siitä millainen tapa kansalla ennen oli rientää joulukirkkoon. Ja herra Jokilampi kertoili havaintoja omasta joulukirkkoon menostaan. Lisäksi piti vielä herra Remmi lyhyen puheen. Sitten alkoi kahvitarjoilu, jolloin kaikki läsnäolijat kuusenkynttilän loistellessa nautti emäntien valmistamaa vahvaa joulukahvia leivoksineen. Puheita pitään ja keskus-

Pikkujoulun vietto Turun kuurojenkoulun asuntolassa.

tellen kului aika vapaasti. Ja useiden silmistä loisti ilo ja onni tavattaessa entisiä koulu- ja luokkatovereita ja vilkasta oli seuraelämä.

Sitten taas kaikki kokoontuimme katsomopaikalle ja esirippu avautui. Alkoi näytelmäkappale, minkä nimi oli „unissa kävijä”. Se oli hauska yksihenkilöinen kappale. Siinä esiintyi herra Remmi joka näytti taitavalta ja oli muutenkin katselijoista kyvin sopiva näyttelijä.

Sitten esiintyi esiripun takaa pieni kuuleva poika, joka taitavasti teki temppeja jo-jolla ja luki hänkkin katselijoita naurattavan kertomuksen viittomakielellä, hyvin hän osasi viittoa kuten kuuromykät yleensä.

Sitten ikuistettiin kaikki juhlaan saapuneet valokuvamalla joulukuusen vieressä ja ympärilläkin. Viimeksi oli yleisöllä vapaita eri leikkejä ja siinä aika menikin nopeasti. Virkistynein ja iloisin mielin kaikki jätimme hyvästi kädestä toisillemme ja hajaannuimme pois toistemme näkyvistä kauniit muistot mielessämme kohtalotovereista.

L. Rantala.

Vaasa. K.m. yhdistyksen joulumyyjäiset pidettiin itsenäisyysmuistojuhlan aikana 6 p:nä jouluk. kristillisten yhdistyksen huoneistossa, Kirkkopuistikko 26. Siellä oli nähtävänä kaikki ompeluseurailtoina valmistetut työt ja kun näitten lisäksi tuli lahjoja maaseuduiltaakin, kokoontui myytävää tavaroita, kaunis määrä paljon yli sen, mitä yhdistys oli odottanut. Yleisö osotti myös ystävällistä myötätuntoaan, saapumalla ostamaan valmistettuja töitä. Tässä tilaisuudessa kävivät osa kuuromykkäin auttajayhdistyksen virkailijaa esittelemässä nähtäviä tavaroita ostajille ja sitäpaitsi pastorit O. Ahlström ja entinen yhdistyksen puheenjohtaja K. A. Nyman tutustumassa näihin Tarjoiluina oli hyvää kahvia monenlaisten leivoksen kanssa. Illalla olikin kaksi eri arvontaa tapahtunut, jolloin voitot, laukesivat kuuleville. Suurempi osa tavaroista on mennyt kaupaksi. Tulot oli rahassa 1050 mk., kahvitarjoilusta 99 mk. 85 p. ja sitäpaitsi maksamattomia ostoja 674 mk., joten siis yhteensä 1823 mk. 85 p.

Joulujuhla pidettiin Turun k.m. yhdistyksessä 31 p. jouluk. arvokkaine ohjelmineen. Läsnä oli noin 100 henkeä. Ohjelman aloitti E. Raitanen muutamilla tervehdyksenoilla. Sitten E. Savisaari piti juhlapuheen, jota seurasi J. Lehtimäen esitelmä. Väliajan jälkeen E. Savisaari, M. Pietilä ja E. Varesmaa esittivät joululaulun. A. Vilkki piti hauskan pilapuheen, jota seurasi A. Rantasen esittämä joulukertomus. A. Vilkki piti erään kertomuksen. Esitettiin opettavainen joulunäytelmä. Sitten tuli juhlaan joulukokko, joka toi paljon lahjoja kuuromykille. Lopuksi oli huviposti ja leikkiä. Klo 24 uusi vuosi vastaan otettiin ja E. Savisaari piti puheen kuluneesta vuodesta ja uuden vuoden toiveista. Juhla jätti kaikkiin hauskan muiston.

Joulupuurojuhla pidettiin vanhan tavan mukaan Turun K.m. yhdistyksen huoneustossa 24 p:nä jouluk. klo 16—19. Tilaisuuteen saapui viidettäkymmentä köyhää ja työtöntä k.m. Heille tarjottiin kahvia leipineen, voileipiä ja joulupuuroa maitoineen. 17 kpl. suomalaista ja 3 kpl. ruotsalaista Kuuromykkäin Joulua Auttajayhdistykseltä ja 5 kpl. Kuuromykkäin Joulua rouva ja johtaja Pesoselta jaettiin köyhille kuuromykkille. Johtaja E. J. Pesonen piti kauniin joulupuheen. E. Savisaari ja rouva I. Blomberg pitivät puheita. Kaikki oli tyytyväisiä juhlaan.

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat järjestää jäsenväliset hiihtokilpailut suunnattain helmikuun 12 p:nä 1933. Kilpailaan kultaseppä P. Haposen lahjoittamasta hopeapokaalista ensimmäisen kerran. Matka on 10 km murtomaata. Naiset saavat kilpailla 3 km matkalla. Kilpailut ovat samalla karsintakilpailut K.U.L:n Kotkassa pidettävään mestaruuskilpailuihin.

Mahdollisesti on illanvietto kilpailujen päätyttyä kuurojenkoululla. Saapukaa joukolla siis 12 p. helmikuuta, joka ottaaksenne osaa kilpailuihin tai sitten katsomaan kovaa kamppailua kiertopalkinnosta. *Mita.*

Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidetään tammik. 22 p:nä klo 13 Hämeenlinnan tyttökoululla.

Tervetuloa kaikki jäsenet ja uusia otetaan. Huom! jäsenkirjat mukaan.

Ensi helmikuun 12 p. H.K.U. toimeenpanevat **hiihtokilpailut** Hämeenlinnassa klo 10. Kilpailaan naiset 3 km ja miehet 10 km.

Kokoonnutaan tyttökoululla. Tervetuloa!

III palkinnon sai K. Kumpulainen Pihtiputaan Tuiskun järjestämissä murtomaakilpailuissa ajalla 10.02 toukok. 1 p:nä 1932. Matka 3 km.

Kuolleita. Kesäkuussa 1932 kuoli Ilmajoen Tuomikylässä kuuro **Lempi Maria Savunen** 38 vuoden vanhana. Vainaja oli käynyt Oulun kuuromykkäinkoulun ja siellä oli neiti Stiina Sivolän (Sellman) vainajan entinen oppilas.

Huhtikuun 6 p:nä 1932 vaipui kuolon uneen Korttesjärven **Sanna Viisonsalo** sairastettuaan pitkällistä halvautautia. Vainaja oli kuollessaan liki 65 vuoden ikäinen. Hän oli käynyt Pietarsaaren vanhan k.m. viittomakoulun ja ollut neiti Anna Heikelin entinen oppilas.

Kuuromykkä junan alle. Junan ollessa jouluk. alkupäivinä matkalla Jyväskylään, joutui sen alle Hankasalmen ja Niemisjärven välillä mies, joka vahingoittui vaikeasti. Loukkaantunut tuotiin samassa junassa Jyväskylään, mutta sairaalaan tultaessa oli hän jo kuollut.

Vainajan henkilöllisyyttä ei alussa voitu todeta, mutta myöhemmin kävi hänen taskuunsa olleista papereista, m.m. Jyväskylän kuuromykkäinkoulun todistuksesta, ilmi, että hän on kuuromykkä Vainö Johannes Laaksovuori (Lundberg), syntynyt v. 1897 Sortavalassa, mutta nykyisin kirjoilla Jyväskylässä.

Lundberg oli säästäväinen, ei tupakoinut, eikä juopottellut. Hän oli maantöntekijä eri paikoissa.

Vainaja siunattiin 4 p. jouluk. J:kyllän kaupungin kauniissa hautakappelissa. Paljon k.m. oli vainajaa saattamassa hänen viimeisellä matkallaan. Rouva Lahja Kuukkanen ja rouva Josefiina Kaunisjoja laskivat k.m. yhdistyksen seppeleen.

Tulipalo. Viime marraskuun 9 p:nä, keskiviikon vastaisen yönä klo 24—1 välillä paloi Kustaa Hantulan perillisten ja Jaakko Hantulan omistama tuparivi poroksi Korttesjärven pitäjän Kukkulan kylässä. Talossa asuu Katajamäki-niminen kuuromykkä pariskunta, joiden pieni kuuleva poika ensimmäisenä heräsi tulen rätinäan ja herätti k.m. vanhempansa. Tuli oli jo ennättänyt saada siksi voimakkaan vallan, ettei tupariviä eikä siellä olevaa pieniä irtaimia voitu enää pelastaa. Kaikki ponnistukset oli kohdistettava aivan vieressä olevan naapuritalon pelastamiseksi. Tupa oli vakuutettu Korttesjärven kunnan Paloapuyhtiössä 28 000 mk., mutta olivat tulen tuottamat vahingot paljon suuremmat. Tulen irtipääsyn syytä ei vielä tunneta. *Ilkka.*

Viipurin Kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidetään Keskuskansakoululla lauantaina helmikuun 4 p:nä 1933 alkaen klo 6 illalla. Saapukaa jäsenet kaikki.

Viipurin Kuuromykkä-Urheilijain jäsenten väliset hiihtokilpailut pidetään helmikuun 19 p:nä klo 10 Patsarlahden jäällä. Hiihdettävä matka on 10 km miehille ja 3 km naisille. Osanottoilmoitukset tehtävä ensi tilassa os. Armas Suikkanen, Viipuri, Kelkkala, Ojakuu 34. Lopettajajuhla palkintojen jakoineen on saman päivän illalla klo 5 ip. Tiiliruukin kansakoululla. Valitaan edustajat Kotkaan 25—26. 2. Uusia jäseniä otetaan vastaan. Tervetuloa.

Vaasan Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidetään suomalaisella kansakoululla Palosaarella helmik. 12 p:nä klo 5 ip.

Huom. Jäsenkirjat tuotava mukana!

Helsingin Kuurojen Shakkikerholla oli palkintojenjakojuhla marrask. 20 p:nä. Puheenjohtaja S. Månsson alkoi ohjelman tervehdyspuheella, jonka jälkeen seurasi palkintojenjako päättyneistä shakkiturnauksista. Kevään tasoitusturnauksissa olivat tulokset seuraavat: 1) N. Mikkola (II luokka) 28 1/2—7; 2) L. Mikkola (III) 27—9; 3) ja 4) B. Ahlbäck (I) ja A. Helenius (I), kummallakin 24 1/2—11; 5) J. Lahoniitty (II) 23 1/2—12; 6) Hj. Sandblom (I) 22—13; 7) S. Månsson (I) 22—14; 8) ja 9) V. Tuominen (III) ja K. Wexter (I) 21 1/2—14; 10) V. Salovaara (II) 18 1/2—16; 11) E. Färdig (III) 17—18; 12) E. Saarinen (III) 16—20; 13) K. Mikkola (II) 14 1/2—21; 14) K. Rosenberg (III) 12 1/2—23; 15) J. Friman (III) 12—23; 16) ja 17) R. Paljakka (III) ja A. Gustafsson (II) 12—24; 18) J. Enroos (III) 11 1/2—23; 19) V. Nurmo (III) 1—35. I luokkaan siirrettiin II luokasta N. ja L. Mikkolat. II luokkaan siirrettiin III luokasta V. Tuominen.

Syysturnauksessa: I luokassa: 1) K. Wexter 7 1/2—1; 2) B. Ahlbäck 7—1; 3) Hj. Sandblom 4 1/2—4; 4) L. Mikkola 4—5; 5) S. Månsson 3 1/2—5; 6) N. Mikkola 3 1/4—6. II luokassa: 1) A. Gustafsson 8 1/2—1; 2) V. Tuominen 8—2; 3) K. Mikkola 5—5; 4) J. Lahoniitty 5—5; 5) J. Hallberg 2—8; 6) K. Rosenberg 1 1/2—8. III luokassa: 1) E. Saarinen 15—1; 2) E. Färdig 13—3; 3) R. Paljakka 10—6; 4) J. Friman 10—6; 5) J. Enroos 8—7; 6) J. Hirvelä 6—10; 7) A. Koivunen 5—11; 8) V. Nurmo 3—11; 9) R. Elovaara 1—14.

Humoristisella puheella pj. S. Månsson jakoi kaikissa lajeissa arvokkaannäköisiä pokaaleja ja lusikoita I—III palkintoina sekä joitakin ylimääräisiä palkintoja, jonka jälkeen hra Hj. Sandblom piti esitelmän 1800-luvulla kuuluisasta shakkimaailmanmestarista Adolf Andersenista. Ilmoitettiin, että turnaus Helsinki (musta)—Turku (valk.) on päättynyt Helsingin voittoon. Vielä jatkuu toinen osa peliä Turku (musta)—Helsinki (valk.). 2 vuotta kestänyt shakkiturnaus Helsinki—Malmö jatkuu vielä. Lopuksi esitti hra Månsson viittomilla shakkilaulun ja merimieslaulun, jonka jälkeen nousiin pöydistä teelasien äärestä ja päätettiin ilta karkelolla.

KIITOS

Lausumme sydämelliset kiitoksemme kaikille niille Kuuromykkäin yhdistyksille ja yksityisille henkilöille, jotka sähkösanoma- ja kirjeennitteluihin muistivat yhdistyksemme viettäessä 25-vuotisjuhlaa.

Kotkan k.m. yhdistys.

Nikkarilan talouskoulun käynyt järjestystaitoinen, siisti

PALVELLJA

haluaa paikkaa tammik. 17. p:västä. On tottunut taloudenhoitoon, ruuanlaittoon, leipomiseen ja tarjoiluun. Haluaisi mieluummin taloudenhoitajaksi, tai muutenkin. Huom! Ehdottomasti paikkaan pysyvä. Palkkatarjoukset lähetettävät osoitteella: *Hanna Romppanen*, Kontiolahti, Varparanta, Koulun laatikko.